

Twitter’da gördüm bunu. Sanırım *Yüksek Evde Yaramaz bir Kız Çocuğuydum*. Tanıdık geldi. *Yaramaz kız çocuğunu* sevdiğim eski günlere gittim. Umman abi’nin Opera’da *Adio Querida* blogu vardı, *Cafe de Pass* ziyaretçileri bizi mutlu ederdi, FriendFeed’de ahkam keserdi insanlar, birbirimizi ciddiye alırdık.

Bugün *cafedepass.com’un süresini uzatma vakti geliyor* dedi Namecheap. Omzumu silktim sadece. Adını benim verdiğim, evlenmeden önceki hediyem. Kadri bilinmeyenlerinden biri. Sahibi arkamdan hakaret etmenin, yazı yazmaktan daha zevkli olduğunu keşfettiğinden beri zaten güncellenmiyordu. Ömrüm yeterse, A- büyüdüğünde vermek üzere yedekledim. Şimdilik bakmaya üzülüyorum, içim kaldırmıyor, ileride belki.

Burada da yazılar var, zaman zaman karşıma çıkıyor. *Eski güzel günlerin yazıları. Onlar kime yazılmıştı?* Başka birine, herhalde.

İnsanlarla ayrı düşersiniz, farklı yerlerden gelip, farklı yerlere gidiyoruz. Uyuşmazlık ve ayrılık pek çok durumda kaçınılmaz. Ancak bunu doğru idare edebilirsiniz, bu farklılıklar saygıyı öldürmez. Hayatımda çok insanla kavga ettim ama çoğuna uzaktan da olsa saygı duymaya devam ederim.

Bu son durumdaysa benim saygım öldü. *Kendisi için yaptığım hiçbir şeyi haketmiyormuş* demekten başka söyleyecek bir söz bulamıyorum.